

tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.“ Saaledes udtalte det ærede Medlem sig i November om det da foreliggende Forslag, som med Hensyn til det, som skulde karakterisere dette Forslag, Pryglestraffen, var i alle Maader værre end det her foreliggende. Naar jeg siger i alle Maader, vil jeg dog gøre en Bemærkning i Anledning af et Punkt, hvori dette Forslag kunde synes skærpet i Forhold til det tidligere, og et Punkt, som det ærede Medlem fremdrog i Forbindelse med det Eksempel om en jydsk Husmand, som han syntes at lægge nogen Vægt paa. Hvad han fremhævede, var, at der i det oprindelige Forslags § 3 stod, at legemlig Revselse „kan“ idømmes, medens der i vort Forslags § 2 staar, at legemlig Revselse „skal“ idømmes osv. Ja, isoleret betragtet indeholde disse Ord en Forskel, som jeg godt forstaar, man kan tillægge Betydning, men det maa ikke glemmes, at i Forbindelse med dette „kan“ i § 3 stod § 5, hvorefter legemlig Revselse skulde idømmes, naar det ikke lykkedes Gerningsmanden at „afkræfte den Formodning om Tilbøjelighed til raa og voldsom Fremfærd, som Forbrydelsen fremkalder“. Altsaa, „kan“ bliver dog til „skal“ under visse Betingelser, som jeg tror maa erkendes ogsaa ville findes i de Tilfælde, hvor vedkommende efter dette Lovforslag kan ifalde Legemsstraf. At vi Forslagsstillere paa dette Punkt have ændret den oprindelige Regel — jeg tror her at kunne tale paa alle Forslagsstilleres Vegne, men i øvrigt skal jeg overlade den ærede Ordfører at tale paa vore Vegne, han er jo bemyndiget dertil — skyldes de Angreb, der ved det oprindelige Forslags første Behandling rettedes netop mod dette Punkt i Forslaget mod dets Ubestemthed med Hensyn til, hvorvidt Legemsstraf skulde anvendes eller ikke. Hvis jeg ikke tager fejl, var det særlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der angreb Lovforslaget paa dette Punkt, idet han henstillede til vor Overvejelse, om vi virkelig troede, at Dommerne nogen Sinde vilde dømme en velstaaende eller højtstillet Mands Søn efter denne Paragraf, naar de paa nogen Maade kunde slippe uden om den. Det var en Gummielastikumsparagraf. Af Hensyn til disse Indvendinger — der tror jeg altsaa at turde sige — er det, at vi ere gaaede bort derfra og have sat den faste Regel, at saadan Straf „skal“ idømmes. Men vel at mærke kun, naar alle Betingelserne efter vort Lovforslag ere til Stede, og deriblandt netop en, som ikke

findes i det oprindelige Lovforslag, men som vi have indsat i vort, og som ingen vil kunne nægte har overordentlig Betydning, den nemlig, at det ikke er nok, at Voldshandlingen har medført de tre Ting, der ere fælles for det oprindelige og vort Forslag, betydelige Smerter, længere Sygeleje eller lang Tids Arbejdsuskikkethed, men ogsaa — og det er det ny — at disse Følger skal Gerningsmanden have villet eller dog maattet forudse som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen. Altsaa, hans Forsæt skal have gaaet ud paa at bibringe den overfaldne den saare skæbnesvangre Skade, han har lidt. Det fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag, hvad der allerede blev udviklet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Det er dette overordentlig betydningsfulde Princip, som her er indført. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det er dog ikke nyt i den Forstand, at det er ukendt, uprøvet i vor Straffelovgivning. Det findes baade i Forbindelse med grove Voldshandlinger i § 204 i Straffeloven og i Forbindelse med Drabs-handlinger i Straffelovens § 188. Jeg tror altsaa heller ikke, at man med dette for Øje kan begrunde en Forskel som den, der var mellem det ærede Medlems Tale i November og hans Tale om dette Forslag i Forgaars.

Se alt dette har jeg sagt under den Forudsætning, at det overhovedet med Rette kunde siges, at det var Pryglestraffen, Legemsstraffen, som karakteriserede dette Lovforslag, men dette erkender jeg som sagt paa ingen Maade, og jeg skal tillade mig at sige mine Grunde dertil.

For det første fordi dette Lovforslag jo ingenlunde, selv om det omhandler Legemsstraf, indfører denne som noget nyt i vor Straffelovgivning. Vi have haft Legemsstraf i vor Straffelovgivning — som meget rigtigt anført af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) — Aarhundreder tilbage, maaske saa langt tilbage, som vi overhovedet have kendt nogen Straffelov, og vi have den ifølge den gældende Straffelov af 1866. Vi have den endogsaa i en grovere Form end den, der her er Tale om at anvende. Det blev oplyst af den ærede Ordfører, at saaledes som den nu anvendes paa Børn og unge Mennesker efter Straffelovens Bestemmelser derom, kan den stige til 50 Slag og det paa Ryggen; her er kun Tale om de 27. Men dernæst fordi dette Lovforslag saa langt fra forøger Antallet af de Tilfælde, hvori Legemsstraf kan anvendes, at det tværtimod i betydelig Grad begrænser dem.